

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Свищов, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светослав Ив. Иванов

при участието на секретаря Петя Ив. Братанова
като разглежда докладваното от Светослав Ив. Иванов Гражданско дело № 20234150100166 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 235 и сл. ГПК.

Образувано е по редовна и допустима искова молба на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК: 000694749, гр. София, ул. „Околовръстен път“ № 260, срещу Х. Т. А., ЕГН: *****, действаща чрез особения си представител – адв. К. К., с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр с. чл. 79 ЗЗД и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В *исковата молба* (ИМ) на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД се твърди, че по силата и при условията на сключен Договор за издаване на Кредитна карта EUROLINE от 19.12.2005 г. „Юробанк България“ АД (с предишно наименование: „Българска пощенска банка“ АД, респ. и – „Юробанк И Еф Джи България“ АД), е предоставило на ответника Х. Т. А., кредит под формата на кредитен лимит в размер на 1200 лв. Твърди си, че картодържателят (А.) е усвоявал различни суми, през различните периоди, като към настоящия момент претендираната главница била размер на 914.91 лв. Тя била формирана като сума от всички усвоявания, които картодържателят е правил, след като от тях били приспаднати направените от длъжника погашения, при спазване на реда за погасяване, съгласно чл. 76, ал. 2 ЗЗД. Твърди се от банката, че ответницата А. не е изпълнил договорните си задължения, относно погасяване на дължимите суми, съгласно чл. 11, чл. 12 и чл. 13 от общите условия (ОУ) на „Юробанк България“ АД за издаване и използване на кредитни карти „EUROLINE“ към Договора за издаване на кредитна карта от 19.12.2005 г., а именно: не била заплатила най-малко минималната месечна вноска, както и всички задължения, за които е в забава, и всяка сума, с която е превишил кредитния лимит; не била заплатила дължимите на ищцовото дружество възнаграждения, вкл. лихви и такси, посочени в Приложение към ОУ.

На 17.07.2017 г. между ищцовото дружество и ответницата било сключено Допълнително споразумение към процесния договор, с което била извършена промяна във вида на кредитната карта, като същата била заменена с вид кредитна карта „Mastercard Cash“. Съгласно чл. 3 от споразумението, кредитния лимит оставал непроменен, а всички непогасени задължения на картодържателя по старата карта се прехвърлили по баланса му на новата. С подписване на допълнителното споразумение, страните предоговорили дължимия възнаградителен лихвен процент, който по силата на чл. 3, ал. 4 от споразумението се променил на 19.90 % – фиксирана годишна лихва върху всички усвоени суми от кредитния лимит. Променени били и ОУ, приложими по отношение на новата карта,

с последни изменения и допълнения в сила от 23.02.2017 г. Банката уточнява, че претендираната от заявителя сума в размер на 30 лв. – такси по договора, представлявала 1 бр. такса за администриране на просрочен кредит, начислена съгласно Тарифа за таксите и комисионите, които „Юробанк България“ АД прилага по извършване на услуги на клиенти – физически лица (ФЛ): Раздел VIII, В, т. 13.

Твърди се още в ИМ, че поради непогасяване на минималните месечни вноски по две последователни месечни извлечения с краен срок за плащане съответно до 10.08.2017 г. и 11.09.2017 г. Банката е изпратила Нотариална покана с рег. № 4171. том 1. акт № 186 на нотариус Иванка Ангелова с № 295 в регистъра на НК и район на действие Свищовския районен съд (СвРС) до ответника А. на адреса, посочен като постоянен в Договор за издаване на кредитна карта „EUROLINE“ от 19.12.2005 г., която покана била връчена при условията на чл. 47 ГПК на ответницата от нотариуса. С поканата била съобщена предсрочната изискуемост и размера на дълга, като е дадена възможност и срок за доброволно изпълнение на задължението. Поради това, че задълженията по договора за кредит не били погасени, банката-ищец е подала заявление по реда на чл. 417 ГПК в СвРС. Въз основа на заявлението било образувано ч.гр.д. № 626/2021 г., по което е издадено Разпореждане № 636/13.08.2021 г. и Заповед за изпълнение № 330/13.08.2021 г. На 16.08.2021 г. бил издаден изпълнителен лист № 204. След образуване на изпълнителното дело покана за доброволно изпълнение до Х. Т. А. се счита за връчена при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, след като били изпълнени предвидените в чл. 47, ал. 1-5 ГПК процедури и длъжникът не бил открит. СвРС е указал на ищеца да предяви установителен иск (УИ) в едномесечен срок от получаването на съобщението за доказване на вземането по заповедното производство. С оглед на изложеното моли Свищовския районен съд (СвРС) да приеме за установено в отношенията между страните, че ответницата дължи на ищцовото дружество процесните суми. Претендират се и разноски.

В рамките на предоставения му срок по чл. 131 от ГПК, ответникът, чрез назначения особен представител адв. К. К. от ВТАК не е депозирал *отговор на ИМ*; в о. с. з. счита, че предявените искове са неоснователни и моли СвРС да ги остави без уважение.

След като взе предвид установените по делото доказателства, посредством събраните доказателствени средства, и обсъди исканията, доводите и възраженията на страните, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2-3 ГПК, Свищовският районен съд намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ПО ФАКТИТЕ:

На 19.12.2005 г. било постигнато съгласие, обективизирано в Договор за издаване на Кредитна карта EUROLINE, между ищцовата банка „Юробанк България“ АД (с предишно наименование: „Българска пощенска банка“ АД, респ. и – „Юробанк и Еф Джи България“ АД), и ответницата Х. Т. А., за това банката да предостави на А. кредит под формата на кредитен лимит в размер на 1 200 лв. Картодържателят, А., усвоила различни суми, през различните периоди, като към момента на приключване на съдебното дирене претендираната главница била размер на 914.91 лв. Тази главница била формирана като сума от всички усвоявания, които картодържателят е правил, след като от тях били приспаднати направените от А. погашения, при спазване на реда за погасяване, съгласно чл. 76, ал. 2 ЗЗД. А. не е изпълнила договорните си задължения, относно погасяване на дължимите суми, съгласно чл. 11, чл. 12 и чл. 13 от ОУ на „Юробанк България“ АД за издаване и използване на кредитни карти „EUROLINE“ към Договора за издаване на кредитна карта от 19.12.2005 г., а именно: не била заплатила най-малко минималната месечна вноска, както и всички задължения, за които е в забава, и всяка сума, с която е превишил кредитния лимит; не била заплатила дължимите на ищцовото дружество възнаграждения, вкл. лихви и такси, посочени в Приложение към ОУ. За това липват каквито и да било доказателства по делото.

На 17.07.2017 г. между ищцовото дружество и ответницата било сключено Допълнително споразумение към процесния договор, с което била извършена промяна във вида на кредитната карта. Последната била заменена с вид кредитна карта „Mastercard Cash“.

Съгласно чл. 3 от споразумението кредитния лимит оставал непроменен, а всички непогасени задължения на картодържателя (А.) по старата карта се прехвърлили по баланса му на новата. С подписване на допълнителното споразумение страните предоговорили дължимия възнаградителен лихвен процент, който по силата на чл. 3, ал. 4 от споразумението се променил на 19.90 % – фиксирана годишна лихва върху всички усвоени суми от кредитния лимит. Променени били и ОУ, приложими по отношение на новата карта, с последни изменения и допълнения в сила от 23.02.2017 г. Било уговорено, че банката има право да получи сума от 30 лв. за такса по договора за администриране на просрочен кредит, начислена съгласно Тарифа за таксите и комисионите, които „Юробанк България“ АД прилага по извършване на услуги на клиенти – ФЛ: Раздел VIII, В, т. 13.

Поради липсата плащане на минималните месечни вноски по две последователни месечни извлечения с краен срок за плащане съответно до 10.08.2017 г. и 11.09.2017 г. Банката е изпратила Нотариална покана с рег. № 4171. том 1. акт № 186 на нотариус Иванка Ангелова с № 295 в регистъра на НК и р-н на действие СвРС до ответника А. на адреса, посочен като постоянен в Договор за издаване на кредитна карта „EUROLINE“ от 19.12.2005 г., която покана била връчена при условията на чл. 47 ГПК на ответницата от нотариуса. С поканата била съобщена предсрочната изискуемост и размера на дълга, като е дадена възможност и срок за доброволно изпълнение на задължението. Банката е претърпяла разноски в размер на 90 лв. за нот. покана (72 лв. за изпращане на самата покана и 18 лв. за нот. заверка, видно от платежни нареждания на л. 70-71).

Поради това, че задълженията по договора за кредит не били погасени, банката е подала заявление по реда на чл. 417 ГПК в СвРС. Въз основа на заявлението било образувано ч. гр. д. № 626/2021 г., по което е издадено Разпореждане № 636/13.08.2021 г. и Заповед за изпълнение № 330/13.08.2021 г. На 16.08.2021 г. бил издаден изпълнителен лист № 204. След образуване на изпълнителното дело покана за доброволно изпълнение до Х. Т. А. се счита за връчена при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, след като били изпълнени предвидените в чл. 47, ал. 1-5 ГПК процедури, но длъжникът не бил открит. СвРС е указал на ищеца да предяви УИ в едномесечен срок от получаването на съобщението за доказване на вземането по заповедното производство, по който е образувано настоящето производство.

ПО ПРАВОТО:

СвРС намира, че е сезиран с УИ с правно основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, с който се иска да бъде установено със сила на пресъдено нещо по отношение на ответника Х. Т. А., че същата дължи на банката – ищец следните суми от Договора за издаване на кредитна карта от 19.12.2005 г. изменен с допълнително споразумение от 17.07.2017 г., чиято предсрочна изискуемост била настъпила на 29.11.2020 г., а именно: (1) 914.91 лв. – главница, ведно със законна лихва върху главницата, считано от 13.08.2021 г. до окончателното изплащане на задължението; (2) 260.96 лв. – за възнаградителна лихва за периода 10.08.2017 г. – 29.11.2020 г.; (3) 142.46 лв. – за мораторна лихва за периода от 10.08.2017 г. – 12.03.2020 г., (4) 30 лв. – за такси за периода от 19.11.2018 г. до 04.08.2021 г.; (5) 90 лв. – за обезщетение за нотариално уведомяване за период от 13.10.2020 г. до 04.08.2021 г. В уточняващата молба 02.11.2023 г. на ищцовото дружество се посочва, че последната сума от 90 лв. не е била включена в нотариалната покана до дължницата 02.10.2020 г., с която се твърди, че кредитът е станал изискуем, защото представлява обезщетение за вреди от неизпълнението на длъжника, които са самото изпращане на поканата.

За да е основателен така предявеният УИ, да се докаже: *Първо*, че е бил сключен договор за потребителски кредит в писмена форма, по силата на който банката е предоставила кредит чрез кредитна карта на ответницата срещу лихва; *второ*, че кредитът е бил усвоен; *трето*, че две минималните месечни вноски по две последователни месечни извлечения с краен срок за плащане съответно до 10.08.2017 г. и 11.09.2017 г. не са били платени (чл. 430 и сл. ТЗ, във вр. с чл. 9 и сл. ЗПК).

Четвърто, на основание чл. 60, ал. 2 ЗКИ изявлението на банката, с което упражнява потестативното си право да направи кредита предсрочно изискуем, следва да е било изпратено до длъжника или (поне) да е било достигнало до него (чл. 44, във вр. с чл. 13, ал. 4

и чл. 14, ал. 1 ЗЗД). (Така и т. 18 от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК на ВКС.) Връчването на изявлението за упражняване на правото на предсрочна изискуемост би могло да стане и чрез нотариус, и то по правилата на чл. 47 ГПК. (Така. Р. № 148/02.12.2016 г. по т. д. № 2072/2015 г. I т. о., Р. № 25/03.05.2017 г. по гр. д. № 60208/2016 г., II г. о. на ВКС и много други в този смисъл).

Пето, основателността на претенцията за законна лихва върху главницата от 10.08.2017 г. – 12.03.2020 г. е обоснована от това вноските по кредита да са станали изискуеми, съгласно срока в който е било уговорено да се изпълнят, и да не са били платени (чл. 86, ал. 1 ЗЗД). Впрочем, *шесто*, това са и предпоставките за присъждане на законна лихва от датата на заявлението в съда до окончателно плащане на главницата. *Седмо*, вземането за такси е обусловено от това да е било уговорено (чл. 10а, ал. 1 ЗПК). *Осмо*, Вземането за разноси за уведомяването е обусловено от това да са претърпени разноси, които са във връзка с неизпълнението на длъжника (чл. 79, ал. 1 ЗЗД).

Банката носи доказателствена тежест за всички тези юридически факти, с които законът свързва възникването на вземането ѝ, което е предмет на делото, с изключение на едно – неплащането на дълга е отрицателен факт, при което тежестта, за да се обори той, се носи от ответницата, която, ако иска да го обори, трябва да установи друг факт, чието съществуване е несъвместимо с отрицателния факт, напр., че е платила дълга си или че той е погасен на друго някакво правно основание. Ответницата носи доказателствена тежест и за да установи фактите, на които основава всички свои възражения срещу иска. Съдът указва на банката, че не е представила доказателства за това, че е понесла разноси за уведомяване на длъжника, освен за 24 лв. за пращане на нотариална покана до него (чл. 146, ал. 2 ГПК).

По делото се установява, че е бил сключен Договор за издаване на Кредитна карта EUROLINE в писмена форма, по силата на който банката е предоставила кредит чрез кредитна карта на ответницата срещу лихва на ответницата на 19.12.2005 г., който кредит бил усвоен. На 17.07.2017 г. било постигнато допълнително споразумение към този договор, по силата на което била извършена промяна във вида на кредитната карта: вместо EUROLINE картата била с кредитна „Mastercard Cash“ карта. Съгласно чл. 3 от споразумението кредитния лимит оставал непроменен, а всички непогасени задължения на картодържателя (А.) по старата карта се прехвърлили по баланса му на новата. С подписване на допълнителното споразумение страните предоговорили дължимия възнаградителен лихвен процент, който по силата на чл. 3, ал. 4 от споразумението се променил на 19.90 % – фиксирана годишна лихва върху всички усвоени суми от кредитния лимит. Съдът приема, че минималните месечни вноски по две последователни месечни извлечения с краен срок за плащане съответно до 10.08.2017 г. и 11.09.2017 г. не са били платени, защото по делото липсват каквито и да било доказателства за това. (Вж. чл. 430 и сл. ТЗ, във вр. с чл. 9 и сл. ЗПК.)

Съгласно чл. 60, ал. 2 ЗКИ изявлението на банката, с което упражнява потестативното си право да направи кредита предсрочно изискуем, е било изпратено до длъжника и е достигнало до него (чл. 44, във вр. с чл. 13, ал. 4 и чл. 14, ал. 1 ЗЗД). (Така и т. 18 от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК на ВКС.) Връчването на изявлението за упражняване на правото на предсрочна изискуемост би могло да стане и чрез нотариус, и то по правилата на чл. 47 ГПК. (Така. Р. № 148/02.12.2016 г. по т. д. № 2072/2015 г. I т. о., Р. № 25/03.05.2017 г. по гр. д. № 60208/2016 г., II г. о. на ВКС и много други в този смисъл). В настоящия случай това е станало именно така съгласно нот. покана от 02.10.2020 г. до ответницата (л. 14), разписка (л. 15) и уведомление (л. 16): на 12, 23 и 31 октомври 2020 г. ответницата не е била намерена на адреса в гр. Свищов, ул. „Цени Бояджиев“ № 12, а след изтичането на двуседмичния срок на 14.11.2020 г. от залеждане на уведомлението същата не се е явила в канцеларията на нотариуса, за да получи книгата.

С оглед на изложеното съдът намира, че ответницата дължи на банката 914.91 лв., представляваща главница, ведно със законна лихва върху нея, считано от 13.08.2021 г. до окончателното изплащане на задължението; и 260.96 лв. – за възнаградителна лихва за периода 10.08.2017 г. – 29.11.2020 г. Основателен се явява и исковата претенция за законна лихва върху главницата в размер на 142.46 лв. за периода от 10.08.2017 г. до 12.03.2020 г., тъй като вноските по кредита да са станали изискуеми, съгласно срока в който е било уговорено да се изпълнят, без са били платени (чл. 86, ал. 1 ЗЗД). По същите съображения основателно е искането за установяване, че се дължи и законна лихва върху главницата от датата на заявлението в съда до окончателно плащане на главницата. Вземането за 30 лв. за

такси същото е основателно, защото е било уговорено (чл. 10а, ал. 1 ЗПК), съгласно Тарифа за таксите и комисионите, които „Юробанк България“ АД прилага по извършване на услуги на клиенти – ФЛ: вж. Раздел VIII, В, т. 13. Най-сетне, вземането за разноси за уведомяването е обусловено от това да са претърпени разноси, които са във връзка с неизпълнението на длъжника (чл. 79, ал. 1 ЗЗД), а по делото такива са надлежно доказани: 72 лв. за изпращане на самата покана и 18 лв. за нот. заверка, или всичко в общ размер на 90 лв.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

При този изход на делото право на разноси в исковия процес има банката срещу ответницата в общ размер на 838.77 лв., от които за държавна такса – 28.77 лв., за адвокатско възнаграждение – 360 лв., за депозит за особен представител – 450 лв. (чл. 78, ал. 1 ГПК).

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 235 ГПК, **Свищовският районен съд**

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по установителен иск с правно основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, на „**ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ**“ АД, ЕИК: 000694749, гр. София, ул. „Околовръстен път“ № 260, срещу **Х. Т. А.**, ЕГН: *****, действаща чрез особения си представител – адв. К. К., че **Х. Т. А.** дължи на „**ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ**“ АД следните суми от Договора за издаване на кредитна карта от 19.12.2005 г., изменен с допълнително споразумение от 17.07.2017 г., чиято предсрочна изискуемост е настъпила на 29.11.2020 г., а именно: (1) **914 (ДЕВЕТСТОТИН И ЧЕТИРИНАДЕСЕТ) ЛЕВА И 91 СТ.** – главница, ведно със законна лихва върху главницата, считано от 13.08.2021 г. до окончателното изплащане на задължението; (2) **260 (ДВЕТА И ШЕСТДЕСЕТ) ЛЕВА И 96 СТ.** – за възнаградителна лихва за периода 10.08.2017 г. – 29.11.2020 г.; (3) **142 (СТО И ЧЕТИРИДЕСЕТ И ДВА) ЛЕВА И 46 СТ.** – за мораторна лихва за периода от 10.08.2017 г. – 12.03.2020 г.; (4) **30 (ТРИДЕСЕТ) ЛЕВА** – за такси за периода от 19.11.2018 г. до 04.08.2021 г.; (5) **90 (ДЕВЕТДЕСЕТ) ЛЕВА** – за обезщетение за нотариално уведомяване за период от 13.10.2020 г. до 04.08.2021 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **Х. Т. А.** да заплати на „**ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ**“ АД сумата от **838 (осемстотин тридесет и осем) лева и 77 ст.** за съдебно-деловодни разноси в исковия процес.

Решението подлежи на обжалване пред Великотърновския окръжен съд в двуседмичен срок от получаване на съобщението.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____